

יומא מב. (ש10) עד מג: (המשנה באמצע העמוד)

ביאורי מושגים

משמע מוציא מידי משמע ומשמע ממילא - חלק מדיניה הייחודיים של הפרה האדומה בא לידי ביטוי במעבר בין השלבים של עשיית הפרה. בכמה וכמה שלבים מורים הפסוקים שמי שכשר בשלב א' פסול בשלב ב' ולהיפך. אפילו המחלוקת שבעניין זה הינן סביב השאלה מי כשר ומי פסול אבל כולם מסכימים שקיים הבדל בין השלבים. לכן גם אחרי עיון רב מאוד קבעו ר"ל ור' יוחנן שלא ניתן להבין את הפרשה אחרת וחייבים להבין שהדגש הוא במעבר ובהבדל שבין השלבים.

הוצאת הפרה
 'והוציא אותה' - את הפרה יש להוציא לבדה

ר"ש: דורשים את טעם הפסוק אסור להוציא בהמה שיחשדו ששחט יחד עם הפרה - אבל חמור מותר להוציא עם הפרה.
ר"י: לא דורשים את טעם הפסוק אסור להוציא כל בהמה שהיא.

היסח הדעת
 פוסל בכל המלאכות חוץ מבזריקת הארז האזוב והתולעת (כיוון שאינם בגוף הפרה עצמה)

המקור לפסול 'היסח הדעת': בעשיית הפרה - 'ושרף את הפרה לעיניו' (רב: לומדים זאת גם מ'ושחט... לפניו') בעשיית האפר - 'למשמרת'

טהרת העוסקים בפרה
 טהרת העוסקים בפרה אינה צריכה להיות משולמת - טבול יום כשר לעסוק בפרה

בגדי כהונה
 'וכיבס בגדיו הכהן' - צריך בגדי כהונה במדבר, 'וטמא הכהן עד הערב' - צריך בגדי כהונה לדורות

מיהו 'הכהן המיוחד'
במדבר: אלעזר (הסגן)
לדורות: דעה א': כהן גדול, דעה ב': כהן רגיל.

הכנת הפרה אדומה
שחיטה:
שמואל: גם זר, **רב:** רק 'הכהן המיוחד'.
קבלה והזאת הדם:
שמואל: רק 'הכהן המיוחד', **רב:** סתם כהן.
זריקת הארז האזוב והשני לאש:
 סתם כהן.

רב ושמואל מסכימים שיש הבדל בין שחיטה לקבלה והזאת הדם. אולם כיוון שהם חלקו מי כשר לשחוט - הם חלקו גם מי כשר לקבל.

הכנת הפרה האדומה:
אישה וקטן - ודאי פסולים
 הדין הוא האם זר כשר
הכנת מי החטאת:
זר - ודאי כשר,
 הדין הוא האם אישה וקטן כשרים

ר"י וחכמים נחלקו מה דורשים מ'ולקחו' ו'ונתן'

ר"י וחכמים מסכימים שיש הבדל בין הכנה להזאה. אולם כיוון שהם חלקו מי כשר להכין - הם חלקו מי כשר להזות.

הכנת מי החטאת
אסיפת האפר
 אישה - כשרה, קטן - פסול,
הכנת המים
חכמים: אישה - כשרה, קטן - פסול, ר"י: אישה - פסולה, קטן - כשר,
הזאת המים
חכמים: אישה - פסולה, קטן - כשר, ר"י: אישה - כשרה, קטן - פסול,